

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 30 kwietnia 2020 r. (wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożone przez Corte dei Conti – Sezione Giurisdizionale Per la Regione Puglia – Włochy) – HB (C-168/19), IC (C-169/19) / Istituto nazionale della previdenza sociale

(Sprawy połączone C-168/19 i C-169/19) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne – Swobodny przepływ osób – Artykuł 21 TFUE – Zasada niedyskryminacji ze względu na przynależność państwową – Artykuł 18 TFUE – Umowa o unikaniu podwójnego opodatkowania – Pracownicy sektora publicznego – Emeryt mający miejsce zamieszkania w państwie członkowskim innym niż to, które wypłaca mu emeryturę, nieposiadający obywatelstwa państwa członkowskiego miejsca zamieszkania – Podatek dochodowy – Domniemana utrata korzyści podatkowych – Domniemana przeszkoda w swobodzie przemieszczania się i domniemana dyskryminacja)

(2020/C 240/24)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Corte dei Conti – Sezione Giurisdizionale Per la Regione Puglia

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: HB (C-168/19), IC (C-169/19)

Strona pozwana: Istituto nazionale della previdenza sociale

Sentencja

Artykuły 18 i 21 TFUE nie stoją na przeszkodzie systemowi podatkowemu wynikającemu z umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania zawartej między dwoma państwami członkowskimi, na mocy której kompetencja podatkowa tych państw w dziedzinie opodatkowania emerytur jest rozdzielona w zależności od tego, czy osoby je pobierające wykonywały pracę w sektorze prywatnym, czy w sektorze publicznym, a w tym ostatnim przypadku, w zależności od tego, czy mają one obywatelstwo państwa członkowskiego miejsca zamieszkania, czy też go nie mają.

⁽¹⁾ Dz.U. C 206 z 17.6.2019.

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 30 kwietnia 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel București – Rumunia) – Hecta Viticol SRL / Agenția Națională de Administrare Fiscală (ANAF) – Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, Biroul Vamal de Interior Buzău, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Galați

(Sprawa C-184/19) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne – Dyrektywy 92/83/EWG i 92/84/EWG – Stawka podatku akcyzowego od wina i innych niemusujących napojów prefermentowanych, niebędących winem ani piwem – Różne stawki podatku akcyzowego – Zasady pewności prawa oraz ochrony uzasadnionych oczekiwań)

(2020/C 240/25)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Curtea de Apel București

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Hecta Viticol SRL

Strona przeciwna: Agenția Națională de Administrare Fiscală (ANAF) – Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, Biroul Vamal de Interior Buzău, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Galați

Sentencja

- 1) Artykuły 7, 11 i 15 dyrektywy Rady 92/83/EWG z dnia 19 października 1992 r. w sprawie harmonizacji struktury podatków akcyzowych od alkoholu i napojów alkoholowych oraz art. 5 dyrektywy Rady 92/84/EWG z dnia 19 października 1992 r. w sprawie zbliżenia stawek podatku akcyzowego dla alkoholu i napojów alkoholowych należy interpretować w ten sposób, że nie ustanawiają one obowiązku nakładania identycznych stawek podatku akcyzowego na napoje alkoholowe należące do kategorii „wina” w rozumieniu dyrektywy 92/83 oraz na napoje należące do kategorii „inne napoje prefermentowane, niebędące winem ani piwem” w rozumieniu tej dyrektywy.
- 2) Zasady pewności prawa i ochrony uzasadnionych oczekiwań należy interpretować w ten sposób, że nie stoją one na przeszkodzie przepisom krajowym zmieniającym stawkę podatku akcyzowego od innych napojów prefermentowanych, niebędących winem ani piwem, bez ustanowienia przepisów przejściowych, jeżeli taka zmiana wchodzi w życie osiem dni po opublikowaniu wprowadzającego ją aktu prawnego i jeżeli nie implikuje ona konieczności dokonania przez podatników dostosowań ekonomicznych, czego sprawdzenie należy do sądu odsyłającego.

(¹) Dz.U. C 187 z 3.6.2019.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 14. maja 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesverwaltungsgericht – Niemcy) – Spenner GmbH & Co. KG / Bundesrepublik Deutschland

(Sprawa C-189/19) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne – Środowisko – System handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych w Unii Europejskiej – Dyrektywa 2003/87/WE – Artykuł 10a – Przejściowy system przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji – Decyzja 2011/278/UE – Artykuł 9 – Określenie historycznego poziomu działalności – Znacząca zmiana zdolności produkcyjnych instalacji, do której doszło przed okresem odniesienia – Określenie właściwego okresu odniesienia)

(2020/C 240/26)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesverwaltungsgericht

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Spenner GmbH & Co. KG

Strona pozwana: Bundesrepublik Deutschland

Sentencja

- 1) Artykuł 9 ust. 9 decyzji Komisji 2011/278/UE z dnia 27 kwietnia 2011 r. w sprawie ustanowienia przejściowych zasad dotyczących zharmonizowanego przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji w całej Unii na mocy art. 10a dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2003/87/WE należy interpretować w ten sposób, iż nie ma on zastosowania do znaczącego zwiększenia zdolności produkcyjnych istniejącej instalacji, do którego doszło przed okresem odniesienia określonym zgodnie z art. 9 ust. 1 tej decyzji.
- 2) Artykuł 9 ust. 1 decyzji 2011/278 należy interpretować w ten sposób, że nie zobowiązuje on właściwego organu władz krajowych do samodzielnego określenia okresu odniesienia, który byłby odpowiedni w celu dokonania oceny historycznych poziomów działalności danej instalacji.

(¹) Dz.U. C 182 z 27.5.2019.